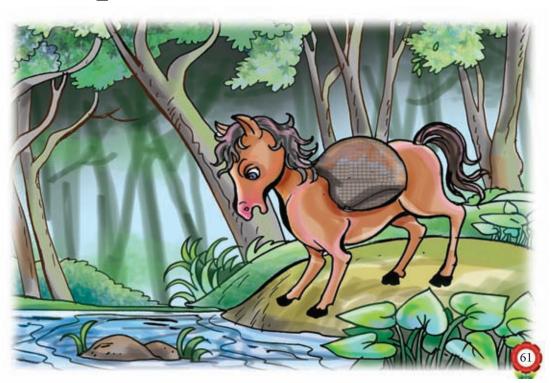

අශ්ව පැටියා

අශ්ව පැටියා ජීවත් වුණේ එයාගේ අම්මා එක්ක. එයා දැන් ටිකක් ලොකුයි. ඒත් හැම තිස්සෙ ම අම්මා ළඟට වෙලා ඉන්න තමයි එයා කැමති. දවසක් අම්මා අශ්ව පැටියාගෙන් උදව්වක් ඉල්ලුවා. ඇඹරුම්හලට ගිහින් පුංචි තිරිඟු මල්ලක් කොටා ගෙන එන්න කියලා. අශ්ව පැටියා ගමනට පිටත් වුණා. පිට උඩ පුංචි තිරිඟු මල්ලක්. ටිකක් දුර යද්දි අශ්ව පැටියා ගඟක් දැක්කා. වැඩිය ගැඹුරු නැහැ. ගඟෙන් එගොඩට යන්නේ කොහොම ද කියලා අශ්ව පැටියා කල්පනා කළා. වටපිට බැලුවා. ගෝණෙක් තණ කොළ කමින් හිටියා.

අශ්ව පැටියා : මාමේ, මට මේ ගඟෙන් එගොඩට යන්න පුළුවන්

වෙයි ද?

ගෝණා : අපොයි මොක ද බැරි? ඔයාට පේන්නේ නැද්ද

ගඟ එච්චර ගැඹුරු නැති බව.

අශ්ව පැටියා : එහෙනම් ඔන්න මම යනවා.

ගෝණා : බය වෙන්න එපා පුතා, මගේ කකුල්වලින් උඩට

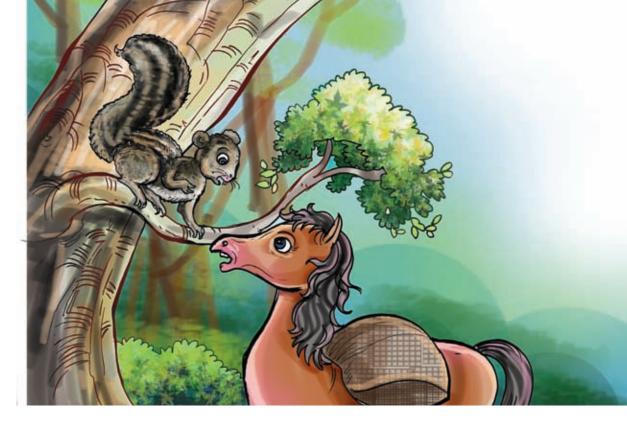
වත් ගඟේ වතුර නෑ. ඔයාට එගොඩට යන්න

පුළුවන්.

අශ්ව පැටියා ඉවුරට අඩිය තිබ්බා. කවුරු හරි කතා කරන ශබ්දයක් එයාට ඇහුණා. ලේනෙක් ගඟ ළඟ ලොකු ගහක අත්තක හිටියා.

ලේනා : හෝව්... පොඩ්ඩක් ඔහොම ඉන්න. ඇයි ඔච්චර

හදිස්සි වෙන්නේ?

අශ්ව පැටියා : ඇයි එහෙම කියන්නේ?

ලේනා : ඔය ගඟ හරි ගැඹුරුයි. ඔයා ගිලෙයි. බහින්න නම්

එපා.

අශ්ව පැටියා: එහෙනම් අර මාමා කිවුවේ වැඩිය ගැඹුරු නෑ

කියලා. ඔයා කොහොම ද කියන්නේ ගැඹුරුයි

කියලා?

ලේනා : අනේ එයා මොනවා ද දන්නේ? එයාගේ බොරු

කතා. ඔයා දන්නව ද අශ්ව පැටියෝ, ඊයේ උදේ

මගේ හොඳ යාළුවෙක් ඔය ගඟට වැටුණා. ගඟේ

වතුර පාරට එයා ගහ ගෙන ගියා.

අශ්ව පැටියා: (පුදුමයෙන්) ඔය ඇත්ත ම ද?

ලේනා : මම මොකට ද බොරු කියන්නේ? ගඟ ගැඹුරු

තැත්නම් එහෙම ගහගෙන යයි ද? ඔන්න මම

ඔයාගේ හොඳටයි කියන්නේ. බහින්න නම් එපා.

අශ්ව පැටියා : දැන් මොකද කරන්නේ? අම්මා වත් හිටියා නම්

අහන්න තිබුණා.

ගෝණා : ඔය ලේනාගේ කතා ගණන් ගන්න එපා දරුවෝ.

යන්න ආ ගමන යන්න.

ලේනා :

ගණන් ගන්න එපා? අනේ, අනේ, ඊයේ මගේ යාළුවාට වුණ දේ දක්කා නේ ද? ඔයා හදන්නේ මේ පුංචි අශ්ව පැටියා කරදරේක දාන්න. යන්න නම් එපා පැටියෝ.

අශ්ව පැටියා:

අනේ ඔය දෙන්න රණ්ඩු වෙන්න ඕනෑ නෑ. මම ආපහු ගෙදර යනවා. අම්මා මට කියලා දෙයි මොකද කරන්න ඕනෑ කියලා.

අශ්ව පැටියා ඉක්මනින් ගෙදර එනවා දැකලා අම්මා පුදුම වුණා.

අශ්ව අම්මා: පුතා මෙච්චර ඉක්මනට ගිහිල්ලත් ආවා ද?

අශ්ව පැටියා : නෑ අම්මේ, මට බැහැ ගඟෙන් එගොඩට යන්න.

අශ්ව අම්මා : ඇයි පුතේ?

අශ්ව පැටියා : ගඟ ළඟ හිටිය ගෝණ මාමා කෙනෙක් කිවුවා ගඟ ගැඹුරු නෑ එගොඩට යන්න පුළුවන් කියලා. එයාගේ කකුල් වැහෙන්න වත් වතුර නෑ කිවුවා.

අශ්ව අම්මා : එහෙනම් නොගියෙ ඇයි?

අශ්ව පැටියා : මම යන්න තමයි හැදුවේ. ලේනා කිවුවා ඊයේ එයාගෙ යාළුවෙක් ගහගෙන ගියා කියලා, වතුර පාරේ සැරට.

අශ්ව අම්මා:

ඉතින් පුතා හොඳට කල්පනා කරලා බැලුවා ද, ඒ දෙන්නා කී දේවල් ගැන?

අශ්ව පැටියා:

හොඳට කල්පනා කරලා බැලුවේ නෑ අම්මේ.

අශ්ව අම්මා:

දැන් එහෙනම් ආපහු හිතලා බලන්න. ගෝණ මාමා කොච්චර ලොකු ද, උස ද කියලා. ඒ වගේ ම ඔයාගේ උසයි, ලේනාගේ උසයි ගැනත් හිතන්න.

අශ්ව පැටියා:

අනේ ඇත්ත ම යි. මට දැන් තමයි තේරුණේ. මම කලින් ඒ ගැන හොඳට හිතලා බැලුවේ නෑ තේ. මම ආපහු යනවා. ඉක්මනට ගිහින් එන්නම් අම්මේ.

අශ්ව අම්මා: හොඳයි මගේ පුතේ, පරිස්සමෙන් ගිහින් එන්න.

